www.tamilarangam.net

புதுடில்லியில் விளக்கம்

இலங்கை இனப்பிரச்சனையில் இந்திய நிலைப்பாடு, ஈழப் போராளி அமைப்புக்கள் இந்தியாவோடு கையாண்ட அணுகுமுறைகள் பற்றி 'இந்து' பத்திரிகை விமர்சகர் ஜீ.கே. ரெட்டி நல்ல விமர்சனம் ஒன்றை எழுதியிருந்தார். 1985 இல் எழுதப்பட்ட விமர்சனம் அது.

அந்த விமர்சனத்தின் மறுபகுதியையும் கவனித்துவிட்டு நாம் தொடர்ந்து சொல்லலாம்.

அதற்குமுன் ஒரு விடயத்தை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1985 இல் போர் நிறுத்தம் முடிவடைந்தபோது இலங்கை அரசுதான் அந்த முடிவுக்குக் காரணம் என்பதை வலியுறுத்துவதில் தமிழ் இயக்கங்கள் வெற்றி பெற்றன.

இயக்கங்கள் மீது பழியைப் போட அரசு செய்த பிரசாரம் பயனளிக்க வில்லை. இயக்கங்களின் அரசியல் சாணக்கியத்துக்கு கிடைத்த வெற்றியே அது என்று கொள்ளலாம்.

இனி விமர்சனத்தைக் கவனிக்கலாம். இந்தியாவின் தவறுகளை பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டுகிறார் ஜீ.கே.ரெட்டி:

"புதுடில்லியில் தீவிரவாத இயக்கங்கள் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் போது தமிழ் இயக்கங்கள் யுத்த நிறுத்தத்தை மீறியதன் எதிர்விளைவாகத் தான் இலங்கை இராணுவம் பதிலடியில் இறங்குகின்றது என்னும் தப்பெண்ணத்தை நீக்கும் வகையில் தலைவர்கள் தமது வாதங்களை முன்வைத்தனர்.

ஒவ்வொரு சம்பவத்தின்பின்னரும் இராணுவத்தினர் தமிழ் மக்களது உடமைகளை எரித்து அவர்களை வீடுகளை விட்டு ஓடவைப்பதில் முனைந்து விடுகின்றனர் என்பது தெளிவாக வலியுறுத்தப்பட்டது.

தமிழர்களின் பிரதேசங்களில் திட்டமிட்ட முறையில் சிங்கள மக்களைக் கொண்டுவந்து இலங்கை அரசாங்கம் குடியேற்றியது. அதற்கு முன்னர் இலங்கையின் மூன்றில் ஒரு பகுதியில் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதும் தீவிரவாதத் தலைவர்களால் புதுடில்லிக்கு எடுத்து விளக்கப்பட்டது.

இனவிகிதாசாரத்தை மாற்றும் வகையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் நடத்தப்பட்டன.

உதாரணமாக கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திருக்கோணமலையில் 1948 ஆண்டு 7,606 ஆக இருந்த சிங்கள மக்களின் தொகை, 1981 இல் 86, 341 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

1921 இல் திருக்கோணமலையில் 2.8 வீதமாக இருந்த சிங்கள மக்களின் தொகை 1971 இல் 28.8 வீதமாகி 1981 இல் 33.8 வீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

இதே காலகட்டத்தில் அங்குள்ள தமிழர்களின் தொகை 54 வீதத்திலிருந்து 36 சதவீதமாக இறங்கியுள்ளது. 1921 இல் 37 வீதமாக இருந்த தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் தொகை 1981 இல் 29 சதவீதமாக இறங்கியது. இன விகிதாசார சமத்துவத்தன்மையில் பாரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் தவறு

மாறி மாறிவந்த இலங்கை அரசுகள் மேற்கொண்ட இந்த குடியேற்ற விவகாரத்திற்கு புதுடில்லி கொள்கை வகுப்பாளர்கள் போதிய கவனம் கொடுக்க வில்லை.

வடக்கையும், கிழக்கையும் இணைப்பது என்ற தமிழ் மக்களின் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்வதோ அல்லது எல்லை களை மீள வரைவதன் மூலம் தமிழ் பிரதேசங்களை வரையறுப்பதோ பிரி வினைக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பது இலங்கையின் வாதம்.

இந்த வாதத்தோடு ஒத்துப்போக இந்தியா தயாராக இருப்பது, வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் காணிக் குடியேற்றத் திட்டங்களை மேற்கொள்ள இலங்கை அரசு தனது அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறது என்பதை கவனத்தில் எடுக்க தவறியமையாகும்.

உள்நாட்டில் (இந்தியாவில்) பாரிய எதிர் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய இந்தச் சிக்கலான வெளிநாட்டு பிரச்சனை யைக் கையாள்வதில் நேர்மையான தரகரின் பங்குக்கும், அப்பாவி போன்று நடிக்கும் தீக்கோழிக்கும் இடையில் ஒரு சரியான வேறுபாடு வரையறுக்கப்படவேண்டும்.

தமிழ் தீவிரவாதிகள் மேலும் கோரிக் கைகளை தமது நிலைப்பாட்டின்பால் வற்புறுத்துவார்கள்.

ஆனால் மிதவாதிகள் தங்கள் நாட்டுப் பிரச்சனையை தீர்த்துவைக்க இந்தியாவே முன்முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று முற்றிலும் விட்டுவிடுவார்கள்.

நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்தியா பணியாற்றி வருவதால் இப் பிரச்சனையில் விரைவான தீர்வொன்று காணப்பட வேண்டும்.

ராஜீவ் எதிர்ப்பு

அயல் நாடுகளுடன் உன்னதமான உறவுகளைப் பேணுவது என்ற கொள் கையை இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி பின்பற்றி வருகிறார்.

தமிழர்களின் நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கைகளான தனது முற்று முழுதான எதிர்ப்பை எந்தவித இரகசியமுமின்றித் தெரிவித்துவிட்டார்.

சுதந்திர ஈழம் என்ற சிந்தனைக்கு எதிராகக் கருத்துத் தெரிவித்த ராஜீவ், இலங்கையின் ஐக்கிய அமைப்பு வரை யறைக்கு அப்பால் அமைக்கூடிய சமஷ்டி அமைப்பைக்கூட நிராகரித்துவிட்டார்.

திரு. காந்தியின் கருத்துப்படி இலங்கைத் தமிழர்களின் அபிலாசைகளைப் பூரணப் படுத்துவதற்கு இந்தியாவின் மாநிலங்களில் உள்ள சுயாட்சி அமைப்பு போதுமானது.

இந்தியாவின் பெருந்தன்மையான பல வந்தம், சீநேகித பூர்வமான வழிநடத்தல் என்பவற்றின் மூலமாக தமிழ் தீவரவாதப் பிரிவினரும், மிதவாதத் தலைவர்களும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டனர். அதன் மூலம் நிச்சயமற்ற தன்மை நீக்கப்படுவதற்காக திம்புப் பேச்சு மேசைக்கு கொண்டு வரப்பட்டனர்.

ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக இரு பிரி வினருக்கும் இடையிலான அணுகுமுறை வேறுபாடு தொடர்ந்தது.

இலங்கை ஆயுதப்படைகளின் அட்டூழி யங்கள் மீது கவனத்தை திசை திருப்பியது மூலம் திம்புப் பேச்சுவார்த்தையின் முறி வானது தமிழ் முகாமுக்குள் இருந்த பாரிய கருத்து வேறுபாடுகள் வெளியில் தெரியாமல் செய்ய உதவிவிட்டது.

போர் நிறுத்தம்

தற்போது செய்யக்கூடியது யாதெனில் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினரும் தமக்கிடை யில் நம்பிக்கையை வளர்க்க முனையும்வரை பேச்சுவார்த்தைகளை தொடர வைப்பதே. **யுத்த நிறுத்தம் என்பது வெறுமனே விரோத செயற்பாடுகளை நிறுத்துவது மட்டுமல்ல. மீண்டும் கூடிய சாதகமான நிலையில் இருந்து தாக்குதலைத் தொடுப் பதற்கு வசதியாக ஒவ்வொரு தரப்பும் தமது சக்தியையும், வளத்தையும் பெருக்கா திருப்பதுமாகும்.**"

இதுதான் ஜீ.கே.ரெட்டி எழுதிய விமர் சனத்தின் முக்கிய பகுதிகள்.

நீளமாக இருந்ததுபோதும், இந்தியா இலங்கை இனப் பிரச்சனையின் மீது கொண்டிருந்த கண்ணோட்டத்தை தற் போதைய நிலையில் பலர் மறந்திருப்பர். வேறு பலர் தெரிந்திராது இருப்பர்.

இந்த அரசியல் தொடரைப் படித்து வரும் பல்லாயிரம் வாசகர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டிய முக்கிய விடயம் அதுவாகும் என்பதால் நீளம் அதிகமானாலும் அந்த விமர்சனத்தை தரவேண்டியிருந்தது. எனினும் சில பகுதிகளை நீளம் கருதி சுருக்கியே தந்தேன்.

பிரபா பேட்டி

இந்தியாவில் இருந்து வெளிவரும் 'ஜெனரல் டைமென்' பத்திரிகை நிருபர் துல்வின்ஹ்ரிங், புலிகள் அமைப்பின் தலைவர் பிரபாகரனைச் சந்தித்தார்.

திம்பு பேச்சுவார்த்தை முறிவு, போர் நிறுத்த முறிவு பற்றிய கேள்விகளைத் தொடுத்தார்.

கேள்வி:- அயுதமேந்தமளவுக்கு உங் களை நிர்ப்பந்தித்த காரணிகள் எவை?

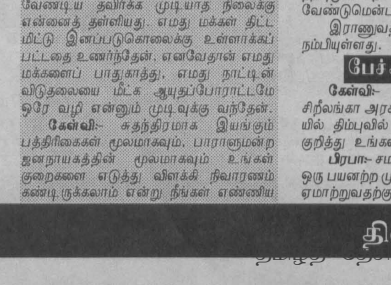

ரெலோ 1985 இல் வெளியிட்ட கலண்டர்

பிரபா:- ஈழத் தமிழ் மக்கள் அடைந்து வரும் அவலநிலைதான் தப்பாக்கி ஏந்த வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத நிலைக்கு என்னைத் தள்ளியது. எமது மக்கள் திட்ட மிட்டு இனப்படுகொலைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டதை உணர்ந்தேன். எனவேதான் எமது மக்களைப் பாதுகாத்து, எமது நாட்டின் விடுதலையை எடுத்து ஆயுதப்போராட்டமே ஒரே வழி என்னும் முடிவுக்கு வந்தேன்.

கேள்வி:- சுதந்திரமாக இயங்கும் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும், பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் மூலமாகவும் உங்கள் குறைகளை எடுத்து விளக்கி நிவாரணம் கண்டிருக்கலாம் என்று நீங்கள் எண்ணிய தில்லையா?

பிரபா:- முப்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ் மக்கள் தமது குறைகளையும், கோரிக்கைகளையும் நாடாளுமன்றம் மூலம் எடுத்துக் கூறியாகிவிட்டது.

சிறீலங்காவின் பாராளுமன்றம் என்பது பெரும்பான்மை இனத்தின் கொடுமைகளது மொத்த வடிவமாகவே இருக்கிறது. பத்திரிகைகள் அனைத்தும் அரசின் கட்டுப் பாட்டில் உள்ளன. அவற்றில் எழுதுபவர்கள் தீவிர இனவாதிகளான சிங்கள பத்திரிகை ஆசிரியர்கள். பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் மூலம் எமது அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இலங்கையில் எதுவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை.

கேள்வி:- உங்கள் குடும்பப் பின்னணி என்ன? உங்கள் பெற்றோருடன் இன்னும் தொடர்புண்டா?

பிரபா:- நான் மிகச் சாமானியக் குடும்பத்திலே பிறந்தவன். எனது தந்தை சிறீலங்கா அரச ஊழியராக இருந்தவர். எனது இரண்டு மூத்த சகோதரிகளுக்கும் திருமணமாகி விட்டது. சிறிய வயதிலேயே போராட்டத்தில் இணைந்து தேடப் படுபவன் ஆகிவிட்டேன். 19 வது வயதில் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி தலைமறைவாகிவிட்டேன். அன்றி லிருந்து பெற்றோருக்கும் எனக்குமிருந்த தொடர்பு அறுந்துவிட்டது.

கேள்வி:- தமிழீழ தீவிர வாதத்தின் அடையாளச் சின்னமாக நீங்கள் சித்தரித்துக் காட்டப்படுகிறீர்கள். உங்கள் இயக்கமே உங்களை ஒரு பெரிய வீரனாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அழுத்தமான கொள்கைப் பிடிப்பு உள்ளவர் என்ற முறையில் இந்தத் தனிநபர் வழிபாடு சரியான தென்று கூறுகிறீர்களா?

பிரபா:- இதுமாதிரி என்னை மக்கள் உருவகப் படுத்துவதற்கும், அப்படி ஒரு வீரப்பாத்திரமாக என்னைக் கருதவதற்கும் நான் என்ன செய்யமுடியும்? எனது மக் களுக்கு நான் கொண்டுள்ள இலட் சியப் பற்று நன்கு தெரியும். சரியான பாதையில் அவர்களை வழி நடத்திச் செல்வேன் 'என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். மக்கள் என் மீது கொண்டுள்ள பாசத் தின் எடுத்துக்காட்டே இம் மாதிரியான புகழ்ச்சி மொழி கள்.

கேள்வி:- இலங்கையின் இன்றைய நிலை பற்றி எவ் வாறு கணிக்கிறீர்கள்?

பிரபா:- இன்றைய நிலை மிகவும் பயங்கரமானது. போர் நிறுத்தம் என்ற திரையின் பின்னால் சிறீலங்கா அரசு ஈவிரக்க மற்ற ஒடுக்குமுறை கள், இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு போன்றவற்றில் ஈடுபடுகிறது. இன்றைய அரசுக்கு சமா தானப் பேச்சுக்கள் மூலம் நியாயமும், நீதியுமுள்ள தீர்வை தமிழ் மக்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்பதில் அக்கறை கிடையாது.

இராணுவத் தீர்வையே சிறீலங்கா அரசு நம்பியுள்ளது.

பேச்சு பயனற்றது

கேள்வி:- தமிழர் பிரதிநிதிகளுக்கும், சிறீலங்கா அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடை யில் திம்புவில் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகள் குறித்து உங்கள் கருத்தென்ன?

பிரபா:- சமாதானப் பேச்சுக்கள் என்பது ஒரு பயனற்ற முயற்சி. இது உலக நாடுகளை ஏமாற்றுவதற்கு ஜயவர்த்தனா ஆடிவரும் கபட நாடகம். ஜயவர்த்தனா தன்னை ஒரு சமாதானப்பிரியர் போலக் காட்டிக்கொண்டா லும், அவருக்கு சமாதானத் தீர்வு ஏற்பட வேண்டும் என்பதில் உள்ளூர ஆர்வம் கிடையாது. எமது மக்களின் அரசியல் அபிலாஷைகளை ஈடுசெய்யக் கூடிய எந்த வொரு ஆலோசனையையும் அவர் இதுவரை முன்வைக்கவில்லை.

கேள்வி:- போர்நிறுத்த அவகாசத்தைப் பயன்படுத்தி ஜயவர்த்தனா அரசு தமது இராணுவக் கட்டமைப்பை பலப்படுத்துவ தாக நீங்கள் குற்றம் சாட்டி இருந்தீர்களே?

பிரபா:- அது உண்மைதான். போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை என்ற திரைமறைவில் ஜயவர்த்தனா அரசு மிகவும் திட்டமிட்ட இராணுவக் கட்டமைப்பு முயற்சியிலீடு பட்டது. தனது இராணுவ பலத்தைப் பெருக்குவதற்கு சிறீலங்கா அரசு தனது பட்ஜெட்டில் பெருமளவு தொகையை ஒதுக்கி யுள்ளது. எல்லாவகையான நவீனரக ஆயுதங் களும் பெருமளவு கொள்வனவு செய்யப் பட்டுள்ளன. முழுச் சிங்கள இனமும் யுத்தத்துக்கு தயார்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

தலைவர்களின் படங்களும்

சுவாரசியமான சில சர்ச்சைகளும்

அற்புதன் ~எழுதுவது

"சமாதானப் பேச்சுக்கள் பயனற்றவை"

இந்திய சஞ்சிகைக்கு பிரபா சொன்னது

அரசியல் தெரடர்

ரமேஷ், 'செந்தணல்' என்னும் பெண்கள் அமைப்புக்கான பத்திரிகையில் பத்மநாபா வின் பேட்டியை வெளியிட்டதோடு, பத்ம நாபாவின் புகைப்படத்தையும் பிரசுரித் திருந்தார்.

அதுவரை தோழர் ரஞ்சன் என்றே இயக்க உறுப்பினர்களால் அழைக்கப் படுவந்த பத்மநாபா, முதன் முதலில் தனது சொந்தப் பெயரில் அறிமுக மானார்.

'செந்தணல்' சஞ்சிகை தமிழ்நாட்டில் அச்சடிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

சஞ்சிகையை விரித்துப் பார்த்தார்கள் யாழ்-பிராந்தியக் கமிட்டியினர். பொத்துக் கொண்டு வந்தது கோபம்.

'செந்தணலின்' ஜயாயிரம் பிரதி களையும் கொண்டுபோய் ஒரு குழி வெட்டிப் புதைத்து விட்டார்கள்.

தனிநபர் வழிபாடு உருவானால் கூட்டுத் தலைமைத்துவம் பாதிக்கப்படும் என்பதுதான் யாழ்-பிராந்தியக் கமிட்டி யின் வாதம்.

யார் தலைவர் என்பதை மக்கள் அறிய விரும்புவார்கள். செயலாளர் நாயகத்தை தெரியப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் அவரால் தன்னிச்சையான முடிவுகள் எடுக்கப்படாத வகையில் உட்கட்சி ஜனநாயகம் இருக்க வேண்டும் என்பது மறுதரப்பு வாதம்.

அதற்கே ஆதரவு கிடைத்தது. ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அமைப்பும் தமது செயலாளர் நாயகத்தின் பட்டதை வெளியிட ஆரம்பித்தது.

எனினும் சில புகைப்படங்களிலும் மிக எளிமையாகவே தோன்றியிருந்தார் பத்மநாபா.

1984ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அமைப்பின் முதலாவது காங்கிரஸ் தமிழ்நாட்டில் கும்பகோணத்தில் நடைபெற்றது.

செயலாளர் நாயகத்தின் புகைப் படத்தை வெளியிடலாமா, கூடாதா என்பது பற்றியே ஒரு நாள் பூராவும்

விவாதம் நடந்தது.

விவாதத்தின் முடிவில் வெளியிட லாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

உளவுப்பிரிவு

அந்தக் காங்கிரசில் நீண்டநேர விவா தத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட மற்றொரு விடயம் உளவுப் பிரிவு சம்பந்தப்பட்டது.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அமைப்புக்கு மக்கள் ஆய்வுப் புரிவு (MAP) என்னும் உளவுப் பிரிவு இருந்தது.

பத்மநாபா, மணி, ரமேஷ், வெற்றி, ஜேம்ஸ் ஆகியோர் அதன் தலைமைக் குழுவில் இருந்தனர்.

இயக்கத்திற்குள்ளும் கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப் பட்டிருந்தது.

இயக்க உறுப்பினர்களை உளவுப் பிரிவு கண்காணிக்கக் கூடாது என்று காங்கிரசில் கலந்து கொண்ட ஒரு சாரார் வலியுறுத்தினார்கள்.

செழியன், கண்ணன், சூர் ஆகியோர் உளவுப்பிரிவு தொடர்பாக அச்சம் தெரிவித்தனர்.

உளவுப்பிரிவு தலைமைக் குழுவில் இருந்த ரமேஷால் ஒரு இரகசிய பிரிவினர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள னர். தலைமைக்கு விரோதமானவர்களை தீர்த்துக்கட்ட உத்தரவு வழங்கப் பட்டுள்ளது என்று கூறி காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களின் ஆதரவைத் திரட்ட முயன்றனர்.

உளவுப்பிரிவு அவசியம். இயக்கத் திற்குள் கண்காணிப்பும் அவசியம் என்று காங்கிரசில் வாதிட்டவர்களில் ரமேஷ், யாழ் மாவட்ட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். தளபதி சுபத்திரன், தயாபரன், மட்டக்களப்பு மாவட்ட தளபதி சிவா ஆகியோர் முன்னணியில் நின்றனர்.

இறுதியில் அவர்கள் கருத்து காங்கிர சால் ஏற்கப்பட்டது.

1985 இன் இறுதிப்பகுதியில் ஈ.பி.ஆர். எல்.எஃப். அமைப்புக்கும், புலிகள் அமைப்புக்கும் இடையில் பிரச்சனை ஒன்று ஏற்பட்டது.

(தொடர்ந்து வரும்)

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

தமிழர் தகவல் தொழில்நுட்ப மையம்